

Ο φοίνικας της Αμμοχώστου

‘Άλλη μια... αναγέννηση για την Ανόρθωση που «τραγουδάει για μια πόλη που ‘χει μέσα στην καρδιά»

ΤΟΥ ΙΑΚΟΒΟΥ ΚΑΚΟΥΡΗ

Η σχέση είναι τόσο έντονη, τόσο δυνατή που δεν νοείται γιορτή για την Ανόρθωση χωρίς τραγούδι για την Αμμόχωστο. Στιγμές ανεπίτητης χαράς, φωνές, συνθήματα, αλλά ταυτόχρονα, συγκίνηση και ένα... φευγαλέο δάκρυ για την αγαπημένη πόλη. Χρόνια τώρα το ίδιο σκηνικό... «Τραγουδάω για μια πόλη που ‘χω μέσα στην καρδιά, τραγουδάω για μια κόρη, κόρη στην ακρογιαλιά. Χώμα που γεννήθηκε, γη που νοσταλγώ, Αμμόχωστος...». Το τραγούδι - σύμβολο του Στέλιου Χιώτη τραγουδήθηκε και πάλι. Στο «Αντώνης Παπαδόπουλος», στον κλασικό αγώνα που σηματοδότησε την αφετηρία για τους εορτασμούς για την κατάκτηση του 13ου τίτλου πρωταθλήματος στην ιστορία της Ανόρθωσης, διατρανώθηκε ότι ο πυρσός της ελπίδας παραμένει αναμμένος. Ο φάρος της λύτρωσης δείχνει πεντακάθαρα το δρόμο. Αρχίζει από την Αμμόχωστο και φτάνει στην Κερυνεία, τη Μόρφου, την Καρπασία. Αυτός ο λαός δεν ξεχνά, ζει, ελπίζει και αναμένει υπομονετικά και πεισματικά την άγια ώρα... Κι είναι ευχής έργον που το γήπεδο, η Ανόρθωση προσφέρει κι αυτές τις μεγάλες στιγμές.

Η Μεγάλη Κυρία του ποδοσφαίρου μας, συνεχίζει αγέρωχη την πορεία της, χαράσσοντας το δρόμο. Και σε πολλές περιπτώσεις, όπως χθες, οι νίκες, τα γκολ, τα πέναλτι και τα φούλα περνούν, συνειδητά, σε δεύτερη μοίρα. Παιτρικάδες 8-10 χρόνων, ακόμη και 15-20, που γνωρίζουν την Αμμόχωστο μόνο από ξεθωριασμένες φωτογραφίες, βροντοφωνάζουν και αντλούν δύναμη τραγουδώντας. «Τραγουδάω για μια πόλη που ‘χω μέσα στην καρδιά...». Γύρω στις 8.000 άτομα στριμώχθηκαν για να γιορτάσουν. Μια γιορτή αλλιώτικη, λαμπρή... Χωρίς άγχος για το αποτέλεσμα, χωρίς φανατισμό και ακρότητες. Η κορυφαία στιγμή της φετινής περιόδου για τους φίλους της Ανόρθωσης, σε ένα ντέρμπι με την Ομόνοια. Ήταν η ώρα για το χειροκρότημα, για τα μπράβο, στον Τιμούρ και τους παίκτες του, στη διοίκηση, σε όλους τους πρωταθλητές. Το γαλάζιο κυριαρχούσε παντού. Απέρατο γαλάζιο...

Η Ανόρθωση γιορτάζει και μαζί η Αμμόχωστος. Από κάθε γωνιά της Κύπρου, χιλιάδες άνθρωποι μαζεύτηκαν για να συμμετάσχουν σ’ αυτή τη μεγάλη γιορτή. Χιλιάδες άτομα κάθε ηλικίας. Άνδρες, γυναίκες, νέοι, νέες και γέροντες... Η χαρά και η συγκίνηση ήταν έντονα ζωγραφισμένη στα πρόσωπα όλων. Περισσότερο βέβαια τα πρόσωπα των παλαιότερων, των μεγαλύτερων σε ηλικία που ευτύχησαν να πανηγυρίσουν, να γιορτάσουν και στην Αμμόχωστο. Δεν ήταν δυνατόν να λείψει η «παλιά φρουρά». Που σήμερα πανηγυρίζει, αλλά έζησε στο πετσί της και τις δύσκολες μέρες. Τις πολύ δύσκολες μέρες, των τεράστιων προβλημάτων, των πανύψηλων εμπο-

δίων, της αβεβαιότητας για την επόμενη μέρα και το μέλλον...

Λες και αυτή η ομάδα αντλεί δύναμη από το έμβλημά της, το Φοίνικα. Το πουλί που κατά τη μυθολογία μας, αναγεννάται μέσα από τις στάχτες του, την «μυθίαση», της μετέδωσε τη «μαγική» του ικανότητα. Και η Ανόρθωση βρήκε τον τρόπο να αναγεννάται, μετά από κάθε φορά που μια τρομακτική πυρκαγιά (πότε κυριολεκτικά και πότε μεταφορικά) την κάνει στάχτη: Το 1931, μετά το Οκτωβριανά, ξεπέρασε τα σκληρά μέτρα που της είχε επιβάλει η Αποικιοκρατία. Το 1958, όταν οι Αποικιοκράτες Βρετανοί πάλι, είχαν ανατινάξει το οίκημα της. Το 1974, όταν οι ορδές του Τούρκου Αττίλα εισέβαλαν στην Κύπρο και κρατούν από τότε πάνω από το 1/3 του νησιού μας, μετατρέποντας την Αμμόχωστο σε αιχμάλωτη πόλη-φάντασμα. Μόλις

τέσσερα χρόνια πριν, τον Απρίλη του 2004, ο κίνδυνος της διάλυσης ήταν κάτι παραπάνω από ορατός. Τότε, τα χρέη της Ανόρθωσης ήταν χοντρά - χοντρά (κανένας δεν γνώριζε το ακριβές ποσό...) 5 εκατομμύρια λίρες και μοναδικός... «λυτρωτής» στον ορίζοντα, ένας Ρώσος επιχειρηματίας που κι αυτός αποδείχθηκε «μαϊμού». Ακόμη κι η... κουτσά Μαρία είχε κάνει προσφυγή για να πάρει τα δεδουλευμένα της, ενώ το ανέκδοτο της εποχής έλεγε ότι όπου να ‘ναι θα... κάνει την εμφάνισή του και θα ζητά φιλοδώματα, ο Πίτερ Κόρμακ που ήταν προπονητής στα μέσα της δεκαετίας του ‘80... Στο τέλος εκείνης της περιόδου, το 2005 πανηγύρισε τον 12ο τίτλο πρωταθλήματος που χαρακτηρίστηκε ως το όγδοο θαύμα. Ας είναι καλά ο μυθολογικός φοίνικας που λέγαμε... Οι βάσεις μπήκαν γερά και με την παρέλευση τριών ετών, οι οπαδοί της

βρίσκονται και πάλι στους δρόμους και πανηγυρίζουν. Στο μεσοδιάστημα κέρδισε ένα κύπελλο κι ένα Σούπερ Καπ, και χωρίς αμφιβολία, η Ανόρθωση βαδίζει πλέον στον ίδιο δρόμο. Με ζηλευτό τρόπο διοίκησης, με πρωτοκλασάτους ποδοσφαιριστές και την καθοδήγηση του Τιμούρ Κε-

τοπάγια που στο «Αντώνης Παπαδόπουλος» έχει ξεπεράσει τα όρια του «λαϊκού ήρωα» και λατρεύεται πλέον σαν... Θεός. Ο Κετοπάγια, ο Ανδρέας Παντελής, ο Αντώνης Δημητρίου, ο Σάββας Κάκος και οι υπόλοιποι στη διοίκηση, αποδεικνύεται προσφέρουν ανεκτίμητες υπηρεσίες γι’ αυτό και χθες γνώρισαν την αποθέωση, μαζί με τους μεγάλους πρωταγωνιστές που είναι βέβαια οι ίδιοι οι ποδοσφαιριστές.

Οι πανηγυρισμοί ξεκίνησαν προχθές βράδυ, συνεχίστηκαν χθες με αποκορύφωμα το γήπεδο και συνεχίζονται. Γι’ αυτό ας κρατήσουν οι χοροί. Ας συνεχιστεί το τραγούδι: «Τραγουδάω για μια πόλη που ‘χω μέσα στην καρδιά, κόρη στην ακρογιαλιά. Χώμα που γεννήθηκε, γη που νοσταλγώ, Α μ μ ό χ ω - στος...».

Πανηγύρισε... αήττητη

Η Ανόρθωση κινδύνευσε άμεσα από την καλύτερη Ομόνοια, αλλά στο τέλος πήρε το 0-0

ΤΟΥ ΙΑΚΟΒΟΥ ΚΑΚΟΥΡΗ

Με «λευκή» ισοπαλία απέναντι στην Ομόνοια ξεκίνησαν οι πανηγυρισμοί της Ανόρθωσης για την ανάδειξή της σε πρωταθλήτρια της περιόδου 2007-08. Ήταν η πρώτη πράξη των πανηγυρισμών (προγραμματίζονται άλλες δύο), χθες στο «Αντώνης Παπαδόπουλος» μετά από μια αναμέτρηση που οι περισσότεροι θα θυμούνται ότι διατηρήθηκε το αήττητο της Κυρίας μετά από άστοχη εκτέλεση πέναλτι του Βασκονσέλος. Ο Πορτογάλος βρήκε το δοκάρι, κι ήταν η μοναδική φάση που οι οπαδοί της Κυρίας πανηγύρισαν κατά τη διάρκεια του ματς. Στο υπόλοιπο, τραγουδούσαν ζητωκραυγάζαν, χωρίς όμως να βρίσκουν ανταπόκριση από τους ποδοσφαιριστές. Αν έπρεπε να κερδίσει μια ομάδα, αυτή ήταν η Ομόνοια κι όχι μόνο για την απώλεια του πέναλτι στις καθυστερήσεις. Πατού-

σε καλύτερα στο γήπεδο, αλλά είχε την ατυχία να βρει απέναντί της, τον κορυφαίο τερματοφύλακα του πρωταθλήματος, τον Αριάν Μπεκιάι που για άλλη μια φορά ήταν ο σωτήρας της ομάδας της Αμμοχώστου. Ο γύρος του θριάμβου έγινε... και δεν έγινε, αφού ο κόσμος που ήταν μέσα στο γήπεδο δεν άφησε τους παίκτες να τον απολαύσουν. Ενδέχεται να γίνει στον επόμενο αγώνα στο Αντώνης Παπαδόπουλος, όταν θα γίνει και η επίσημη τελετή απονομής του τροπαίου από την ΚΟΠ. Η Ομόνοια ήταν κυρίαρχη στο α’ ημίχρονο και υποχρέωσε την Ανόρθωση σε παθητικό ρόλο. Ορεξάτοι, κινητικοί και πιστικοί οι τριφυλλοφόροι, ήταν δημιουργικοί στο παιχνίδι τους και έφτιαξαν, ούτε λίγο ούτε πολύ πέντε μεγάλες ευκαιρίες. Ο Καφού ήταν ο πολυτιμότερος των «πρασίνων» σ’ αυτό το διάστημα, έχοντας για αξιοσημείωτο τον Ηλία Βαττί που δημιουργησε πολλά προβλήματα στην άμυνα της Κυρίας. Οι ποδοσφαιριστές της οποίας, για μεγάλο χρονικό διάστημα είχαν τον μυαλό τους στην εξέδρα και στα πανηγύρια των οπαδών της. Ο Κετοπάγια γύρισε το σύστημα από 3-4-3 σε 4-4-2, αλλά ποιος τον άκουγε. Είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι στα πρώτα 45 λεπτά είχε όλη κι όλη μια υποψία ευκαιρίας με ένα πλάσε του Λαμπάν που δεν βρήκε στόχο.

Στην επανάληψη, η Ανόρθωση βελτίωσε την εικόνα της, ισοζύγισε το παιχνίδι, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν είχε τον έλεγχο της αναμέτρησης. Οι ευκαιρίες ήταν μοιρασμένες και αν μη τι άλλο ακούστηκαν «αχ» και «βραχ» από τους οπαδούς των γηπεδούχων που δεν σταμάτησαν λεπτό να τραγουδούν. Η είσοδος του Ντεγιάνοφ στη θέση του Σόσιν έδωσε την ευκαιρία στην ομάδα του Κετοπάγια να κυκλωφορηθεί λίγο καλύτερα την μπάλα και δημιουργήθηκαν περισσότεροι διάδρομοι προς την εστία του Γιωργαλλίδη. Η Ομόνοια συνέχισε να τρέχει περισσότερο, αλλά όσο περνούσε συμβιβαζόταν για άλλη μια φορά με την αστοχία και την ατυχία της. Εξ ου και η εκτέλεση πέναλτι του Βασκονσέλος στη συμβολή των δοκαριών του Μπεκιάι...

Τρελό πανηγύρι τίτλου στα αποδυτήρια

Της... σαμπάνιας, έγινε στα αποδυτήρια της Ανόρθωσης, αμέσως μετά το πέρας του μίνι γύρου του θριάμβου των πρωταθλητών. Ποδοσφαιριστές, τεχνική ηγεσία και διοικητικά στελέχη, επιστρέφοντας στα αποδυτήρια, κι ενώ ο κόσμος τραγουδούσε για την Αμμόχωστο και την Ανόρθωση, ανέσθαιναν από την κατάψυξη, τις σαμπάνιες. Όταν άνοιξε η πρώτη, τότε άρχισε και το μεγάλο πάρτι. Οι ποδοσφαιριστές, στήνοντας το δικό τους πανηγύρι χαράς φρόντισαν να βγάλουν ακόμα και στους διαδρόμους τη θετική αύρα που υπήρχε στην ατμόσφαιρα. Όλοι άλλωστε, περιμέναμε πως και πως να φθάσει αυτή η στιγμή. Ο Τιμούρ Κετοπάγια, έδειχνε να είναι, χωρίς αμφιβολία, ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος του κόσμου. «Σίγουρα στο ξεκίνημα της χρονιάς δεν περιμέναμε πως θα φθάναμε στην κατάκτηση του τίτλου υπό αυτές τις προϋποθέσεις. Στο δυσκολότερο, κατά γενική ομολογία πρωτάθλημα, καταφέραμε να πανηγυρίζουμε τίτλο 4 αγωνιστικές πριν από το τέλος», δήλωσε με έμφραση ο Κετοπάγια, χωρίς να παραλείψει και την αναφορά στο 0-0 με την Ομόνοια: «Η ομάδα επηρεάστηκε από τα πανηγύρια τίτλου. Αν και κινδύνευσε άμεσα το αήττητο μας, πιστεύω πως δεν ήθελε ούτε κι ο Θεός να χάσουμε σήμερα». Αναφέρθηκε στην ευόδωση

των κόπων μιας χρονιάς, οριοθέτησε τον επόμενο στόχο, λέγοντας πως «θα προσπαθήσουμε να είμαστε και στα μέσα Μαΐου στον τελικό του κυπέλλου», ευχαρίστησε συνεργάτες, διοίκηση και κόσμο για την στήριξη που προσέφερε στην ομάδα, όμως απένειμε τα εύσημα στους παίκτες του, λέγοντας: «Η επιτυχία ανήκει στους ποδοσφαιριστές. Μπορεί να φαίνεται εύκολο σήμερα το επίτευγμα της ομάδας μας, ωστόσο αυτοί ξέρουν καλύτερα τους κόπους, τις δυσκολίες και την προσπάθεια που είχαν για να φθάσουμε μέχρι εδώ. Τους αξίζουν συγχαρητήρια!» Ο Βίνσεντ Λαμπάν, ενθουσιασμένος από την επιτυχία δήλωσε: «Ευχαριστώ τον Θεό που μας αξίωσε. Το αξίζαμε και το πήραμε. Τώρα θέλουμε και το κύπελλο!». Ο Ανδρέας Κωνσταντίνου δήλωσε: «Ερχόμενος στην Ανόρθωση πίστευα πως θα ζούσα τέτοιες στιγμές. Έγινε μεγάλη και αδιάκοπη προσπάθεια από όλους για να φθάσουμε μέχρι εδώ και δίκαια πανηγυρίζουμε την κατάκτηση του τίτλου. Πιστεύω ότι υπάρχουν οι δυνατότητες για ακόμα περισσότερες επιτυχίες στο μέλλον». Όσο για τον Νίκο Κατσαβάκη, τον χαροποιό πατέρα των πρωταθλητών, ο τίτλος πήγε καρφί αφιερωμένος στην νεογέννητη του κόρη.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛΑΣ

ΑΝΟΡΘΩΣΗ	0-0	ΟΜΟΝΟΙΑ
Μπεκιάι 01	33	Γιωργαλλίδης
Λάμπρου 03	05	Μάρης
Κατσαβάκης 04	21	Γεωργίου
Κωνσταντίνου 24	02	Θεοδότου (88')
Νικολάου 05	06	Πλετς
Τριποτσέρης 02	81	Κακιογιάννης
Λαμπάν 20	11	Ντομπρασίνοβιτς
Παναγιώτης 21	30	Μοσελίν
Πάολο Κόστα 10	25	Μαρσελίν (78')
(88') Πέλιτς 18	16	Κασέκε
Σόσιν 09	38	Βαττίτς
(46') Ντεγιάνοφ 22	77	Μπα (73')
Τσιταϊσβίλι 16	07	Βασκονσέλος
(65') Φρούσσο 11	09	Καφού

Γήπεδο: «Αντώνης Παπαδόπουλος» Κίτρινοι: Λάμπρου, Τριποτσέρης, Κατσαβάκης, Μπεκιάι / Ντομπρασίνοβιτς, Πλετς. Θεατές: 9000. Διαιτητής: Σταυρίδης.

ΤΟ ΦΙΑΜ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

- 11' Μοναδική ευκαιρία με τον Καφού που έπιασε την κεφαλιά, αλλά ο Μπεκιάι απέκρουσε με αυτοθυσία με διπλή προσπάθεια.
- 12' Στη μοναδική καλή προσπάθεια της Ανόρθωσης στο α' μέρος, ο Λαμπάν πλάσαρε άουτ.
- 19' Μετά από ατομική προσπάθεια ο Καφού, πλάσαρε αλλά δεν ανησούχησε ο Μπεκιάι
- 24' Σουτ του Μοσελίν δύσκολο ο Μπεκιάι σε κόρνερ.
- 31' Ο Βαττίτς από τη μικρή περιοχή δεν μπορεί να νικήσει τον τερματοφύλακα των γηπεδούχων.
- 41' Πρωταγωνιστής και πάλι ο Βαττίτς, το σουτ του οποίου φεύγει άουτ.
- 53' Η πρώτη καλή φάση στο β' μέρος ήταν και πάλι για τους φιλοξενοούμενους, όταν ο Βαττίτς πλάσαρε, αλλά ο Μπεκιάι έδιωξε σε κόρνερ
- 63' Η Ανόρθωση στην κόντρα με εξαιρετικούς συνδυασμούς, τελικός αποδέκτης της μπάλας ο Ντεγιάνοφ, ο οποίος έστειλε την μπάλα πάνω από τα δοκάρια του Γιωργαλλίδη.
- 73' Μοναδική ευκαιρία για την Κυρία, όταν ο Κατσαβάκης από δύο μέτρα δεν μπόρεσε να στείλει την μπάλα στην άδεια εστία!
- 80' Ο Βασκονσέλος από πλεονεκτική θέση πίναξε την κεφαλιά, αλλά ο Μπεκιάι λείει και πάλι όξι.
- 90+3' Ο Μπεκιάι ανατρέπει τον Βασκονσέλο και ο διαιτητής σφυρίζει την εσχάτη των πονιών. Εκτελεί ο Βασκονσέλος, αλλά «σημαδεύει» τη συμβολή των δοκαριών της Κυρίας.

“Η ΟΜΟΝΟΙΑ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΕΣ

Πέρσυ, σε μια πρωτόγνωρη για τα κυπριακά δεδομένα ενέργεια, με εμπνευστή τον Τιμούρ Κετοπάγια, παρατάχθηκαν και δημιουργήσαν μια ανθρώπινη αψίδα για να υποδεχθούν τους πρωταθλητές του ΑΠΟΕΛ. Φέτος ήταν η σειρά τους, να περάσουν θριαμβευτές από την αψίδα που δημιουργήσαν οι ποδοσφαιριστές της Ομόνοιας. Οι φετινοί πρωταθλητές απόλαυσαν τη στιγμή και γνώρισαν την αποθέωση από τους οπαδούς της. Η Ομόνοια αναγνωρίζοντας την προσπάθεια των πρωταθλητών δεν περιορίστηκε στην ανθρώπινη αψίδα. Ο Νεντίμ Τούτιτς ασπαστηκε τρεις φορές τον Τιμούρ Κετοπάγια και του έδωσε μια ανθοδέσμη, ενώ την ομάδα της Αμμοχώστου τίμησε και η διοίκηση της Ομόνοιας με αναμνηστικό δώρο από τον Μιλτιάδη Νεοφύτου προς τον Ανδρέα Παντελή.